

## Viață de post

Ioan Popa

---

Răspunsul mi-l dați voi?  
Sau am să întreb poezii:  
Viața-i pentru noi,  
Sau noi suntem ai Vieții?

Viața-i veșnică întrebare:  
De ce trăim... pentru ce oare?  
De a fi, sau a nu fi!...  
Să trăiești și să nu știi!

Ce-am ajuns, din ce am fost,  
Răspunsu-i uns, viața-i de post...  
Viața-i dulce, dar se duce  
Împinsă din urmă... de o cruce!

De când ne-am... de neam,  
Creduli de așa ceva, nu mai credeam...  
Al nostru puțin-câte-puțin, devine mai puțin...  
Cu taleri de suspin și litri de venin,  
Iar restul dă cu rest  
Și Estul nu e Vest!  
Și greul nu e greu, e obișnuit...  
Obiceiul din străbuni de-a fi chinuit!  
Noi... suntem noi, că tragem la boi,  
Boierii sunt și-acum, stăpâni și ciocoi...  
Stăpânesc și ciocnesc din Eul firesc  
Și mint în mintea noastră și ne asupresc!  
Măi! „săracii” de noi, munciți ca niște boi...  
Jupânii jupuesc și mierea de mușuroi.

Trăim un trai trădat, mai rău ca altădat...  
Și-o viață de paiață, în manete... de amanetat.

Prostu-i pe ducă, dar vrea să conducă,  
Conduc de-o ducă cu mască și perucă,  
Idiot cu idei, ce dă pe spate...  
Femei cu temei, mașini și palate.  
Votați-i că-s buni... la spitalul de nebuni!  
Hoți ca niște huni... unii-s ca roțile de păuni!

Băi!... Nu-i bai că banii se duc...cu anii,  
Goi-goluți... goliți de liderii-golanii!  
Și zicem că e bine, atunci când nu e bine...

Când eu ajut pe tine, tu... mă furi pe mine!...  
Timp nu mai avem... să furăm din timp;  
Răstimp...răstâmpărați - îl bem, contrat in contatimp.

Dar e rău când e mai rău!...  
Și bolovanii din părau,  
Ca buturugile se opun in cale  
Și mai la deal și mai la vale.  
Fix in pix, nu zici nici chix!  
Binele și răul e acum un mix...  
Și ce-i de zis e interzis - e intezis!  
Rozând la os, in roz... închis!

Astă viață e... o ață, cu căciula de paiată,  
Socoteli de dimineață -  
Saltimbance, ajunși la piață.  
Culți ne cultivară... și Drepti cu stângăcii,  
Că sănătatea-i rară... cumpărată-n farmacii!

Viața-i floarea-n floare... floare până moare!...  
E și „hrana” pe ogoare, ca să nască altă floare!  
E cuvânt purtat in vânt, legat in legământ,  
Lăcrimat și uscat, cum e roua pe pământ...  
Copiii cresc copii de părinți,  
Dinții minții își ies din minți...  
Prostimea e pro... e per... și-i destulă...  
Lumea-i sătulă să mai fie fudulă!  
Viața alege... să moară,  
De nu știu câte ori, de nu știu a câta oară!

Viața are rost... chiar dacă-i de post,  
Viața este dulce... chiar dacă se duce,  
Se duce și-n coate...  
Împinsă de la spate...  
De-o Cruce!